

Отговара пакъ сынъ: Отче мой! Отче мой!
 незнаишъ ли, чи всака Отрасль, всака йзданка и
 всака фиданка, догдѣ ѣ юще млада лесно се приса-
 да: подобно и въ единъ новъ сосѣдъ (сѣдъ) какъто
 гѣдишъ най напредъ вътре, сосъ това се и напоава,
 ако гѣдишъ масло

става масленица,

ако ли гѣдишъ катранъ

става катраница:

или пъкъ единъ градинарь, ако не пригледѣва, ако не
 подкастра и ако не оуправа младыте Отрасли, младыте
 йзданки или фиданки въ градината, они ще йзрастѣтъ
 на криво, и така ще си останатъ криви, тогива кой
 вѣва повиненъ (кавахатѣа); сами ли фиданките на
 себе си, или градинарь, дѣто неги ѣ оуправлявалъ
 и подкастралъ; йвно ѣ какъ градинарь ѣ повиненъ:
 Такъ и ты Отче мой, ако вѣше ме отъ малкъ на-
 казвалъ, и ако вѣше ме сосъ време почѣвалъ и оу-
 правлявалъ нещѣхъ да йрастемъ на криво, сирѣчь не-
 щѣхъ да ти вѣдимъ сегѣ противенъ, непокоренъ и проч.

Отговара най послѣ сѣдникъ: „Бащата по-
 неже не йсполнавалъ Отческата дѣлжность, сирѣчь не
 почѣвалъ и не наказвалъ сына си, заради това не
 ѣ достѣинъ да се нарече баща.,,